

การประกวดบทเรียงความภาษาญี่ปุ่น
ผลงานเรื่องชื่อในอดีต ~ ความพยายามอยู่ที่ไหนความสำเร็จอยู่ที่นั่น

[รางวัลที่ 1 ชนะเลิศการประกวดบทเรียงความภาษาญี่ปุ่นของผู้ฝึกปฏิบัติงานด้านเทคนิคและผู้ฝึกงานชาวต่างชาติ ประจำปี 2014]

วงล้อมแห่งความเมตตา(HA TIEN DUNG)

ฉันเกิดและเติบโตมาในบ้านนอกที่ยากจนในเวียดนาม พ่อฉันตายจากไป ส่วนแม่ก็ป่วยกระเสาะกระแสะ เพื่อครอบครัวของตัวเอง และเพื่อการพัฒนาประเทศเวียดนาม ฉันได้ตัดสินใจครั้งใหญ่เดินทางมาประเทศญี่ปุ่น

ฉันเข้ามาประเทศญี่ปุ่นเมื่อวันที่ 17 กรกฎาคม 2012 และนี่เองที่ทำให้ทัศนคติของฉันเปลี่ยนไปเป็นอย่างมาก

ในตอนแรกที่มาถึงญี่ปุ่น พอได้เห็นตึกอาคารสูงใหญ่ที่ไม่เคยเห็นมาก่อน ผู้คนที่เดินสวนกันไปมาอย่างเร่งรีบ รถไฟที่เต็มแน่นไปด้วยผู้คน หัวใจของฉันก็พองโตไปด้วยความหวังต่อการดำเนินชีวิตในประเทศญี่ปุ่น หากแต่กำแพงทางด้านภาษาและการฝึกปฏิบัติงานที่ไม่ค่อยจะก้าวหน้าทำให้ฉันรู้สึกโสมมกิดถึงบ้านเป็นอย่างมาก

ในตอนนั้นเอง สิ่งที่ได้ช่วยฉันเอาไว้ก็คือ ความอบอุ่นของชาวญี่ปุ่นฉันไปเรียนภาษาญี่ปุ่น อาจารย์อาสาสมัครที่มาสอนภาษาญี่ปุ่นในชั้นเรียนนั้น ได้กรุณาแบ่งเวลามาสอน ไม่เพียงแต่ความรู้ภาษาญี่ปุ่นเท่านั้น ท่านยังสอนขนบธรรมเนียมการดำเนินชีวิตในประเทศญี่ปุ่นให้ราวกับฉันเป็นลูกของตัวเอง มีอยู่ครั้งหนึ่ง ฉันได้ถามท่านว่า “ทำไมคุณถึงมาสอนภาษาญี่ปุ่นให้แก่ชาวต่างชาติโดยไม่คิดค่าสอนเช่นนี้” ท่านได้ยิ้มและบอกฉันว่า “ตั้งใจเรียนนะ พอเก่งภาษาญี่ปุ่นแล้วก็ไปสอนภาษาญี่ปุ่นให้แก่คนที่เหมือนกับคุณโดยไม่คิดเงินเช่นนี้ต่อไป” ฉันรู้สึกดีในใจ ได้แต่พยักหน้ารับ

อยู่มาวันหนึ่ง ฉันเก็บโทรศัพท์มือถือที่ตกอยู่ในห้องน้ำที่สถานีรถไฟได้ พอคิดว่าคนที่ทำตกคงลำบากอยู่เป็นแน่ ก็รีบนำไปแจ้งที่ห้องนายสถานี โดยไม่ได้บอกที่อยู่ติดต่อของตัวเองเอาไว้แต่อย่างใด

วันรุ่งขึ้น เมื่อคุยเรื่องนี้ไว้รุ่นพี่ที่บริษัท พี่รุ่นพี่ก็พูดว่า “คุณชุงนี่เหมือนคนญี่ปุ่นจัง ทำไมถึงไม่บอกที่อยู่ติดต่อของตัวเองเอาไว้ล่ะ” การกระทำดังกล่าวคงจะออกมาจาก “หัวใจของความเป็นญี่ปุ่น” ที่ฉันได้เรียนรู้

ในประเทศญี่ปุ่น เรามักจะพบเห็นคนที่เก็บขยะที่ตกอยู่ตามท้องถนน คนที่ช่วยเหลือคนที่หลงทาง คนที่นำของที่ตกหล่นมาแจ้ง เป็นต้น ฉันได้เรียนรู้ว่า การให้และการทำความดีแก่บุคคลอื่นโดยไม่คำนึงถึงผลประโยชน์ของตัวเองนั้น ก็เป็นการทำให้ตัวเองมีความสุขด้วยเช่นกัน

การฝึกปฏิบัติงาน 3 ปีของฉันผ่านไปอย่างรวดเร็ว การฝึกปฏิบัติงานด้านเทคนิคในประเทศญี่ปุ่นใกล้จะจบลงแล้ว การมาญี่ปุ่นทำให้แนวทางการใช้ชีวิตและแนวความคิดของฉันเปลี่ยนไปเป็นอย่างมาก ไม่เพียงการฝึกปฏิบัติงานด้านเทคนิคในบริษัทเท่านั้น ฉันบอกตัวเองว่า “ความพยายามอยู่ที่ไหนความสำเร็จอยู่ที่นั่น” ทุกวันฉันจะรีบตื่นแต่เช้ามาเรียนภาษาญี่ปุ่นวันละ 3 ชั่วโมง ความพยายามดังกล่าวทำให้ฉันผ่านการสอบวัดระดับภาษาญี่ปุ่นระดับ 2 นับเป็นครั้งแรกที่ฉันร้องให้ตั้งแต่มารับเข้า

ตอนนี้ฉันมีความฝันที่ว่า หลังกลับไปเวียดนาม ฉันอยากจะแผ่ขยายวงล้อม

日本語作文コンクール
過去の名作公開！～なせばなる

[外国人技能実習生・研修生 日本語作文コンクール]

2014年最優秀賞]

親切の輪 (ハーティエンズン)

私はベトナムの貧しい田舎で生まれ育ちました。父は早くに亡くなり、母は病弱です。自分の家族のため、ベトナムの発展のために一大決心をして、日本に来ました。

2012年7月17日に日本へ入国しました。これが、私の価値観を変える大きな転機となりました。

日本に来た当初は、今まで見た事のない高層ビルや、忙しく行き交う人々、満員電車を見て、日本でのこれからの生活に期待がふくらみました。しかし、言葉の壁やなかなか上達しない実習でホームシックになりました。

そんな時に、私を救ったのは日本人の温かさでした。

私は、日本語教室に通っています。そこでボランティアで日本語を教えてくださっている先生は、自分の時間を割き、日本語のみならず、日本の生活習慣について自分の子供のように教えてくださいました。ある時、「どうして日本語を外国人に無料で教えているのですか」と私が聞くとき先生はただ微笑んでいるだけでした。そして、「一生懸命勉強して、日本語が上手になったら、あなたのような人に日本語をボランティアで教えて下さい」とおっしゃいました。私は、感動してただうなずく事しかできませんでした。

ある日、駅のトイレで携帯電話の落とし物を拾いました。誰かが困っているだろうとすぐに駅員室に届け、自分の連絡先を告げませんでした。

翌日、会社の先輩にその話をすると、「ズンさんは日本人みたいですね、どうして自分の連絡先を教えなかったのか」と言われましたが、それは私が日本で学んだ

แห่งความเมตตาที่ได้เรียนรู้ในญี่ปุ่นนี้ ไปยังประเทศบ้านเกิดของตนด้วย

ในคอลัมน์ <ข่าวสารการฝึกปฏิบัติงานด้านเทคนิค> ฉบับนี้ ได้มีการแนะนำการสมัครประกวดบทเรียงความภาษาญี่ปุ่นของผู้ฝึกปฏิบัติงานด้านเทคนิคและผู้ฝึกงานชาวต่างชาติ ครั้งที่ 25 เอาไว้ คราวนี้จึงขอแนะนำผลงานดีเด่นในการประกวดบทเรียงความอันเดียวกันในอดีต เอาไว้ในมุมนี้ บทความที่พูดถึงการได้สัมผัสถึง “หัวใจแห่งความเป็นญี่ปุ่น” จนบังเกิดความฝันในตอนท้ายแม้ในตอนแรกจะเป็นโรคโฮมซิกก็ตาม ผลงานนี้เป็นหนึ่งในรางวัลชนะเลิศที่ได้รับเลือกในการประกวดครั้งที่ 23

ทุกท่านก็เช่นกันเมื่อต้องจากประเทศบ้านเกิดมาใช้ชีวิตในญี่ปุ่น คงจะรู้สึกได้ถึงสิ่งต่างๆ มากมายในแต่ละวัน ในพิธีมอบรางวัลปีที่แล้ว ท่านประธานกรรมการการตัดสินได้กล่าวชื่นชมผลงานที่ได้รับรางวัลชนะเลิศว่า “ปณิธานอันแรงกล้าที่ ‘ต้องการถ่ายทอดถึงความรู้สึก’ ที่เกี่ยวกับสิ่งที่ตนรู้สึกปิติยินดีและสิ่งที่ได้สัมผัสในญี่ปุ่น จะสร้างความประทับใจให้แก่ผู้ที่ได้อ่านอย่างแน่นอน” ทุกท่านก็เช่นกัน การส่งบทเรียงความภาษาญี่ปุ่นเข้าร่วมการประกวดอาจจะเป็นเรื่องยาก แต่ก็ขอให้ลองทำดู ดังเช่นเรียงความในครั้งนี่ “ความพยายามอยู่ที่ไหนความสำเร็จอยู่ที่นั่น” ความพยายามจะนำท่านไปสู่ความสำเร็จอย่างแน่นอน

※นำเสนอบทเรียงความตามผู้ฝึกปฏิบัติงานด้านเทคนิคเขียนขึ้น โดยทางกองบรรณาธิการเป็นผู้ใส่ตัวอักษรฟูริงงานะเพิ่มเติมเข้าไป

(ในฉบับนี้ขอพักคอลัมน์ <ลองทาน! ลองทำ! อาหารอร่อยตามฤดูกาล>)

「日本の心」が自然と出たものでした。
日本では、道でゴミ拾いをする人、道に迷った人を助ける人、落とし物を届ける人をよく見ます。自分の利益を考えるのではなく他者に施す事、良い行いをする事で自分も幸せになれるという事を私は深く学びました。
私の3年の実習はあつと言う間で、日本での技能実習が間もなく終わろうとしています。日本に来て、私の生き方や考え方は大きく変わりました。会社での技能実習はもちろんのこと、「為せばなる」という言葉を胸に毎日早起きをして3時間日本語を勉強しました。その努力が実を結び、日本語能力試験2級に合格しました。私が日本に来て初めて泣いた時でした。
私はいま、夢があります。ベトナムへ帰国後、私は日本で学んだ親切の輪を祖国にも広げたいです。

今号の〈技能実習情報〉では、第25回外国人技能実習生・研修生日本語作文コンクールの作品募集をご案内していますので、今回のこのコーナーでは同コンクールの過去の優秀作品をご紹介します。来日当初はホームシックにかかったものの「日本の心」に触れ、最後には夢を持つまでになったというこの作品が、第23回最優秀賞の1つに選ばれました。

皆さんも母国を離れ日本で生活しながら、日々感じたり気付いたりすることがたくさんあると思います。昨年のコンクール授賞式では、最優秀賞作品について審査委員長は「日本で感じた喜びや気付きについて『これだけはどうしても伝えたい』という思いの強さが、読者により深い感動を与えたのではないかと講評しました。皆さんが日本語で作文を書きコンクールに参加するというのは大変なことかもしれませんが、是非挑戦してみてください。今回ご紹介した作文のように「為せばなる」、そして努力はきっと実を結ぶでしょう。
※作文は技能実習生が書いた通りの日本語で掲載しています。振り仮名は編集部で付けました。

〈〈食べよう！ 作ろう！ 旬の味〉はお休みしました〉